

74. Bismarkovo

74. Bismarkovo jablko.

Původ v Novém Zéelandu, asi v r. 1870.

Velikost: Veliká, až velmi veliká, výška 90 mm, šířka 145 mm, váží až 400 gr i více.

Tvar ploše kulovitý, pravidelný, ke kalichu poněkud zúžený a zhrbolený. Půdorys je pravidelný kruh. Podobá se dosti jablku Car Alexandr.

Kalich pootevřený, také i uzavřený. Úšty veliké, v hluboké, dosti široké, miskovité jamce, na okraji se širokými hrbolky, které se táhnou ploše a nenápadně přes celý plod.

Stopka krátká, asi 2 cm dlouhá, jamka nálevkovitá, hladká, rezovitá, někdy i bez rzi.

Slupka hladká, lesklá, světle žlutá, na sluneční straně se svěže červeným nádechem a s tmavšími pruhy, které bývají trhané, nestejně dlouhé i široké. Na povrchu se objevuje rezovité mramorování.

Dužnina bělavá, okolo jádřince zelenavě bílá, dosti hrubá, chruplavá, křehká, šťavnatá, chuti navinulé, málo aromatické; je kyselejší než u Alexandra.

Jádřinec malý, cibulovitý. Komory malé. Jádra nepočtená, světlehnědá, dosti vyvinutá.

Zraje v říjnu, vydrží do ledna; žádá pozdní sklizeň.

Strom v mládí roste bujně, tvoří širokou korunu a je velmi úrodný, často plodí již ve školce na jednoletých očkovancích. Velmi bohatě rozvětluje, hodí se na zákrskové stromy; snáší dobře krátký řez i tvarování, jako podnože se hodí nejlépe EM II, IV; zákrsky keřové plodí dobře i na EM I; zvláště dobré půdy a nejmenší tvary možno použití i EM IX. Má-li uspokojiti, vyžaduje živné, přiměřeně vlhké půdy. V suché půdě se nedaří, ve špatné podléhá značně chorobám. Prospívá a také nejlepší plody jsou ve vysoké poloze. V době květu i za nejnepříznivějších podmínek (deště, chladno) je velmi otužilý, stromy dobře odolávají mrazům. Pro vysokokmeny se nehodí.

Je dobrým pylodárcem. Také Bernské růžové jej dobře opyluje. — **Kvete** dosti záhy a dlouho.

Špatné vlastnosti: Strom trpí padlím, plody podléhají značně strupovitosti, často i křenčí.

Upotřebení. Výstavní a podřadná tržní odrůda pro kuchyňské účely a průmyslové zpracování. Cenová skupina C V. a. Jen pro zahrádky.